

Pregó de Festa Major 2020-2021

Música: El meu poble de Txarango

Bona nit a tothom, avui faré un pregó atípic per una Festa Major atípica. Com que el Sr.Covid ens ha capgirat tots el plans que teníem, jo em permeto fer el pregó del revés.

Començo dient:

Gent de Sant Pere Molanta,
SOU MOLT BONA GENT!

De primer: els postres.

Com que la pastisseria és la meva professió, passió i hobby, aquests últims dies he estat, al meu centre d' I+D (investigació i desenvolupament), és a dir, a la cuina del restaurant La Posada, fent una recepta amb productes molantencs.

Com que Sant Pere encara no tenia un postre propi de km0, us vull regalar la recepta de la coca com a agraïment a l'honor de fer el pregó. Així, qui la vulgui fer a casa podrà fer-la o bé, si voleu, per encàrrec us en puc fer una i us l'emporteu quan vingueu a buscar els canelons i els ànecs al restaurant La Posada.

La coca es diu Molanneta i porta:

3 parells d'ous de la veïna
200g de mel de La Serreta
140 ml d'oli de les olives de les oliveres
La ratlladura d'1 llimona de Cal Torres
160g de farina
30 g de llevat en pols
280g d'ametlla en pols de Cal Piques
30 g de pinyons de la plaça de l'església

Mistel·la del Joan (el meu germà)
 Sucre i...
 Molt de Carinyo

El més complicat de la coca, és trobar tots els ingredients. És com fer una gimcana.

Tot ben remenat

Poso la coca al forn 15-20 minuts a 180°C

Tal i com us he dit a La Posada fem canelons i ànec entre d'altres plats. He calculat que en les 45 Festes Majors que fa que La Posada està obert, es deuen haver fet uns 10.000 canelons i 2.000 ànecs per aquests dies de festa. Això fa que durant la Festa Major, l'ambient a La Posada hagi sigut festiu, ja que hem servit els menjars de Festa Major de mig poble. Això està molt bé perquè així les dones queden més alliberades de la cuina i poden viure més la festa. (Perquè no ens enganyem, avui en dia encara portem el pes d'aquesta tasca), oi?

Tot i que treballant, sempre he disfrutat de les festes, ja sigui fent de jurat al concurs de truites, participant al concurs de pastissos o preparant la xocolatada infantil.

I les empalmades!

Allò sí que eren empalmades, ens ho passavem molt bé, sense la necessitat de beure fins a caure rodons, no necessitavem guardes de seguretat. Quina llàstima que actualment se'n necessitin.

A més, l'endemà havia de treballar perquè a casa sempre s'ha dit: Si estàs bo per sortir, estàs bo per treballar. Això és empalmar de veritat i no anar a dormir a les 9:00 del matí, com feien alguns...

Cada any, un dia o altre, hem fet el sopar pels músics i sempre mirant que quedessin ben contents, amb el sopar, per veure si així ens dedicaven una cançó durant el concert o el ball...

Fa més temps

Durant uns anys muntàvem una barra al darrera La Posada per vendre begudes o aperitius als assistents al ball (abans l'entrada de la pista donava al darrera La Posada i pràcticament podíem veure el ball i saludar a la gent del poble, des d'allà mateix). No us penseu que combinar festa i feina fós fàcil, era un no parar.

Ens acostem a la meva infantesa

El que recordo molt de quan era petita, és que havia de tenir 3 o 4 vestits. Depèn de si era ball de tarda, ball de nit per anar a missa o per al ball del dia 15, aquest havia de ser el que mudava més.

Tot plegat, per anar a la pista a córrer entremig de les balladores i balladors!!!

Quin estrès mama tenir tants vestits ben planxats per a l'ocasió. Sort que tot això ha canviat i que ara els nens i nenes no s'hi miren tant...

Els nens d'ara també corrien per la pista els dies de ball, entremig de les balladores i balladors. El que no ha canviat és que fa 30 anys ja es parlava de cobrir la pista per no agafar una insolació, i encara està descoberta.

Si algú en pot prendre nota si us plau!

Perdoneu! Però algú ho havia de dir!

També em ve al cap la cursa que organitzava el club ciclista Sant Pere Molanta, (jo donava els premis...) primer es feia a Sant Pere, més tard al polígon, hi corrien dones, homes, nenes i nens de sant Pere i d'arreu. Encara ara hi ha molta afició a la bicicleta a sant Pere, i m'hi fa pensar.

I què me'n dieu del divertit que era la tómbola a l'edifici de les escoles? tota la junta enfeïnada, traginant coses amunt i avall.

Amb l'entitat que he estat més involucrada i m'ho he passat d'allò més bé, ha estat el grup de teatre El Folre, que per cert, fa 7 anys ja vaig col·laborar a fer el pregó amb el grup! Així que amb el

d'avui porto tres pregons. El del 2014, el del 2020 i el del 2021...

Aquest és un pregó de 2 per 1. És el pregó del 2020 i del 2021 junts, però no per això ha de durar el doble, eh?

Vaig anar a l'escola de Sant Pere, amb la senyoretetes Anna, Montse, Paloma, Isabel, Anna Maria i el Tena! En aquella època passava moltes hores a Cal Estudiant, a Cal Magí Vicari i sobretot, a Cal Benet de la Sorra, casa la tieta, allà jugava amb la Mar, la Paquita, l'Anna i també el Pere, tot i que fos més gran :)

Ara sí:

La meva història com a Molantenca comença el 10 de gener de 1980. Aquest any fa 41 anys !!!

Depèn de qui ho digui sóc:

1. Per la meva família la mama o l'Anna,
2. Per altra gent sóc la petita de Cal Piques,
3. Per d'altres l'Anna de La Posada i
4. Per els més joves sóc la mare del Quim, la mare del Miquel o la mare del Jordi.
5. També n'hi ha que em diuen Fina, ja sigui per la semblança que tinc amb ma mare o perquè em confonen amb ma germana. Resulta que estem fetes amb el mateix "motllo" i no es pot negar.

Quan era petita el poble també era més petit, per tant hem anat creixent junts. Ara ja fa 18 anys que vaig vindre a viure a Sant Pere amb el David, però vaig néixer a Cal Piques, abans era de masia i ara sóc de poble, he canviat de categoria!

Sóc la quarta de 4 germans, primer va néixer el Joan, després la Fina, després el Jordi i per postres vaig néixer jo. Sorpresa, oi papa? A casa era molt divertit.

Els meus germans eren més grans per tant era la seva joguina.

Sempre m'han cuidat molt i em portaven per tot arreu.

Em cuidaven tant que de vegades demanava socors. Mamaaaa!
Que la Fina em vol dutxaaar!

I per culpa del Joan, el meu germà gran, que quan tenia 10 anys, em va regalar un Xoconova, vaig començar a desfer xocolata i omplir motlles per fer xocolatines, després a fer pa de pessic i després... encara no he parat.

M'agrada poder donar el toc dolç al final de cada àpat i poder compartir-ho amb la gent és el que m'omple més.

Sempre m'han explicat que de ben petita em tenien al restaurant, al cotxet i quan entraven els clients de sempre, feien una ullada i si m'havia caigut la pipa, me la posaven... Tenia una gran família...

Ja ho veieu, jo tota la vida al bar.

Ara a La Posada hi podeu trobar els meus nens, és el que tenen els negocis familiars. La història es repeteix.

Bé

Si consultem al Sr google diu que una festa major hauria de ser la festa més important del poble, on s'agrupa tradició, cultura i festa intergeneracional.

Moltes festes majors estan lligades al vot de poble. La nostra està lligada a Sant Roc, per qui no ho sàpiga a Sant Roc se li atribueixen facultats curatives de la pandèmia de la Pesta de fa uns 500 anys. Us sona? Sembla que hi hem tornat, potser haurem de fer un tik tok per Sant Roc? Mantenint les distàncies! Aquí ho deixo...

L'any passat no es va poder fer cap acte per la pandèmia de la Covid-19. Aquest any serà una festa major esperem que excepcional, amb restriccions i mesures de seguretat que ja hem anat aprenent tots plegats.

Doncs, ja ho sabeu, encara cal anar amb molt de compte! Per tot això, celebrem la nostra festa major, adaptada, però celebrada!

Ja només em queda dir:

Quan la Pilar Grimau em va proposar de fer el pregó, em vaig quedar molt sorpresa, no m'ho hauria pensat mai.

Primerament vaig dir que ho havia de consultar amb el coixí, per què les decisions preses a corre-cuita mai són bones. Val a dir que només ho vaig consultar una nit, doncs és un honor que t'escullin per donar el tret de sortida a la Festa Major de Sant Pere.

D'això ja fa més d'un any, i la veritat és que fa 4 dies encara no sabia ni per on començar...

Moltes gràcies a la junta per pensar en mi per fer el pregó de la nostra festa major.

A Cal Piques, quan arribàvem del ball, sempre obríem una caixa de galetes tots junts. A partir d'avui, menjarem coca Molanneta!
Ja em direu si us ha agradat.

Moltes gràcies a tots els que hi heu vingut i m'heu escoltat i acompanyat aquesta nit i gràcies també als que no hi poden ser per motius diversos.

Salut i molt bona festa Major de Sant Pere Molanta!!

Música: És Festa Major, la Trinca

Els nens van a repartir la coca Molanneta